

nō ē manifeste bonū pōt eē sine pctō . s; dīf
cordia ab eo qd est manifeste bonū non pōt
eē sine peccato. ⁊ talis discordia ē seditio q̄
opponit utilitati multitudinis q̄ ē manifeste
bonū. ¶ Ad tertiū dō q̄ regimē tyrānicūz
nō ē iustū: q̄ nō ordinaf ad bonū cōe. s; ad
bonum priuātūz regentis: ut p̄ p̄m in 3°
polit. ⁊ i^o ethicor. ⁊ iō pturbatio huius re
giminis nō hz rōnē seditiois: nisi forte q̄
sic iordinate pturbat tyranni regimē q̄ mul
titudō subiecta mai^o detrimentū patit ex p̄
turbatōe cōsequēti q̄ ex tyrāni regimie. ma
gis at tyrān^o seditiosus ē q̄ i p̄p̄o sibi subie
cto discordias ⁊ seditioes nutrit ut turis
domiari possit. B. n. tyrānicū ē euz sit ordia
tū ad bonū p̄p̄iū p̄sidentis euz multitudis
nocumēto.

Quinde consi
derādus i stat d̄ virtus q̄ be
neficiētie opponit. iter q̄
alia quidē p̄tinet ad rōnez
iusticie illa. s. gbus aliquis
iuste primū ledit. s; h̄ caritatē sp̄aliē scāda
lū eē videt. ⁊ iō cōsiderandus ē h̄ de scanda
dalo. Circa qd̄ arunt octo. p̄ qd̄ sit scāda
lū. 2° vtrū scādalu sit pctm̄. 3° vtrū sit pec
catū sp̄ale. 4° vtrū sit pctm̄ mortale. 5° vtrū
p̄fectorū sit scandalizari. 6° vtrum eorū sit
scandalizare. 7° vtrū sp̄ritualia bona sint di
mittenda p̄pter scādalu. 8° vtrū sint p̄p̄
scādalu t̄palia dimittenda.

Ad primū sic proce

ditur. Videt q̄ scādalu i cōuenienter diffi
niatur eē dictū uel factū min^o rectūz p̄bens
occasionē ruine. scādalu. n. pctm̄ ē ut p^o di
cetur. s; fm̄ Augl. 22. 5. Faustū. pctm̄ ē dcm̄
uel factū uel cupitū h̄ legē dei. ḡ p̄dicta dīf
finitio ē iustificiēs: q̄ p̄mittit cogitatū siue
cōcupitū. ¶ Cū inē actus virtuosos uel
rectos vñ virtuosior uel r̄ctior alio sit: illud
solū vñ nō eē min^o rectū qd̄ ē rectissimū. si
ḡ scādalu sit dictū uel factū min^o rectū. seq̄
q̄ oīs actus virtuosus p̄ter optimū sit scan
dalu. ¶ Occasio noiat cām p̄ accidēs. sed
id qd̄ ē p̄ accidēs nō debet poni i diffinitioe
ga nō dat speciē. ḡ incōuenient i diffinitioe
scādali ponit occasio. ¶ Ex quolibz fac
to alteri^o pōt aliq̄s sumē occasionez ruine:
q̄ cause q̄ accidēs sūt ideterminate. si ḡ scā

dalū ē qd̄ p̄bz alij occasione ruine qd̄libz fac
tū uel dictū poterit esse scādalu: qd̄ vñ eē in
cōueniēs. ¶ Occasio ruine dat p̄rio q̄
offendit aut infirmat. s; scādalu diuidit i
offensione ⁊ i firmitate: dīc. n. apls ad Ro.
i4. Bonū ē nō māducare carnes. ⁊ nō bibere
vinū neq; i quo frat tu^o offendit aut scanda
lizat aut infirmat. ḡ p̄dicta diffinitio scādali
non ē conuenient. ¶ H̄z ē q̄ Jero^o expo
nēs illud qd̄ habet Math. i5. Scis q̄ p̄ba
risei audito h̄ vbo r̄c. dīc q̄ legim^o q̄cunq;
scādalizauerit. h̄ itelligim^o q̄ dicto uel facto
occasionē ruine dederit. ¶ H̄z dō q̄ sic Je
ro^o ibidē dīc qd̄ grece scādalon dī: nos offē
sionē uel ruinā ⁊ ipactionē pedis possumus
dicē. contingit. n. q̄ quicq; aliq̄s obex ponit
alicui in via corpali cui ipingens disponit
ad ruinā. ⁊ talis obex dī scādalu ⁊ sicut in
p̄cessu vie sp̄ualis cōtingit aliq̄e dī p̄oi ad
ruinā sp̄ualē p̄ dictū uel factū alteri^o: in q̄tuz
.s. aliq̄s sua amonitione uel iudicōe aut ex
emplo alteri trahit ad peccādū. ⁊ h̄ p̄p̄ie dī
scādalu. nihil aut fm̄ p̄p̄iā rōnem disponit
ad sp̄ualē ruinā: nisi h̄z q̄ h̄z aliq̄e defectū
rectitudinis: q̄ id qd̄ est p̄fecte rectū magis
munit boiem i casū q̄ ad ruinam iudicat. ⁊
iō cōueniēt dī q̄ dictū uel factū minus rec
tū p̄bens occasione ruine sit scandaluz. ¶ Ad
primū ḡ dō q̄ cogitatio uel concupiscentia
mali latet i corde. vñ non pponitur alteri ut
obex disponēs ad ruinā. ⁊ p̄ h̄ nō pōt habē
scādali rationē. Ad scdm̄ dō q̄ minus rec
tū nō dī h̄ q̄ ab aliq̄ alio supat i rectitudie.
s; qd̄ h̄z aliq̄e rectitudinis defectū uel q̄ ē
fm̄ se malū sicut pctm̄: uel q̄ h̄z speciē mali
sicut cum aliquis recumbit in idolio. q̄uis
.n. h̄ fm̄ se nō sit pctm̄ si aliquis h̄ nō corrup
ta itentione faciat. tñ q̄ h̄z quādā sp̄em ma
li uel similitudinē veneratiois idoli: pōt alteri
p̄bere occasione ruie. ⁊ iō apls monet. i. ad
Thessal. 5. Ab oī sp̄e mala abstinete vos. ⁊
iō conueniēt dī minus rectū ut cōprehen
dat tā illa q̄ sūt fm̄ se pctā q̄ illa q̄ h̄nt spe
ciē mali. ¶ Ad tertiū dō q̄ sicut s̄ habitū ē
nihil pōt eē hōi sufficiēs cā pcti qd̄ ē sp̄ual
ruina nisi p̄pria volūtas. et iō dicta uel facta
uel cōcupita alteri^o hoīs p̄nt eē solū cā iper
fecta aliq̄libz iudices ad ruinā. et p̄p̄ h̄ nō dī
dās cām ruine. s; dans occasione. qd̄ signifi
cat cāz ip̄fectā. et nō sp̄ cām p̄ accidēs. et tñ
nihil p̄hibet i gbus daz p̄oi id qd̄ ē p̄ accidēs

ga id qd e fm accidens vni pot p se alii due
 nire. sicut i diffinitione fortune ponit ca p
 accidens vt pz 2° phisicoz. Ad quartu dice
 du q dictu uel factu alterius pot ee duplici
 ter alteri ca peccadi. vno mo p se. alio mo p
 accidens. Per se qde qn aliqs suo malo vbo
 uel facto itendit aliu ad peccadu iducef. ul
 etiā si ipse h nō itēdat. r ipsū factū ē tale q
 de sui rōne hz q fit iductiuū ad peccaduz:
 puta cū aliqs publice fac pectū ul qd hz siki
 tudinē pcti. r tūc ille q huiusmōi actū fac p
 pe dat occasionē ruine. vñ vocat scādalum
 actiuū. Per accidēs at aliqd vbu ul factum
 vni^o ē alii ca peccadi. qñ etiā pter itētionem
 opātis r pter ditionē opis aliqs male dispo
 situs ex huiusmōi ope iducit ad peccadum
 puta cū aliqs inuidet bonis alioz. r tūc ille q
 fac huiusmōi actū rectū nō dat occasioez
 qñtū i se. s; aliis sumit occasioē: fm illud
 Ro. 7° Occasione at accepta rē. r iō B est
 scādalu passiuū sine actiuo: qz ille q agit rec
 te qñtū ē de se nō dat occasioē ruie quā alē
 patit. qñz g rigit q etiā fit sicut scādalu ac
 tiuū i vno r passiuū i alio: puta cū ad iductō
 nē vni^o ali^o peccat. qñz vō ē scādalu actiuuz
 sine passiuo: puta cum aliquis inducit vbo:
 uel facto aliu ad peccadū. r ille nō cōsentit.
 qñz vō ē scādalu passiuū sine actiuo sicut
 iā dictū ē. Ad quintuz dicendū q ifirmi
 tas nomiat pmpititudinē ad scādalu. offen
 sio at noiat i dignationē alie. vñ eū q peccat
 qpōt ee qñz sine ruina. scādalum aut im
 portat ipsā ipactionē ad ruinā.

Ad secundum sic pro
 cedit. Videt q scādalu nō fit pctm. Pctā
 n. nō eueniūt ex necessitate: qz oē pctm est
 volūtariū ut s habitū ē. s; Math. 18° dicit.
 Necessē ē ut vēiāt scādala. g scādalu n̄ est
 pctm. Nullū pctm pcedit ex pietatis
 affectu: qz n̄ pot arbor bona fruct^o malos fa
 cere ut dicit Math. 7°. s; aliqd scādalu ē ex pi
 etatis affectu. dic. n. dñs Petro Math. 16°.
 scādalu mihi es. vbi dic Zero^o. q error apli
 o pietat affectu veniēs nūq̄ icentiū vñ ee
 diaboli. g n̄ oē scādalu ē pctm. Scā
 dalū ipactionē quādā iporat. s; non qñz
 ipingit cadit. g scādalu qd ē spūalis casus
 pot ee sine pctō. s; 3° ē q scādalu ē dic
 tū ul factū min^o rectū. ex h at hz aliqd rōnē
 pcti q a rectitudine deficit. g scādalu sēp

ē cū pctō. **R^o** dō q sicut iā s dictū ē: ou
 plex ē scādalu. s. passiuū i eo qui scandaliza
 tur r actiuū i eo qui scandalizat dans occa
 sionē ruine. scādalu g passiuū semper ē pec
 catū in eo q scandalizat. nō. n. scandalizat:
 nisi iqtū aliqualit ruit spūali ruina q ē pctm
 pot tñ ee scādalu passiuū sine pctō ei^o ex cu
 ius facto aliqs scādalizat: sicut cū aliqs scā
 dalizat de his q ali^o bñ facit. sicut etiā scā
 dalū actiuū sp ē peccatū i eo q scādalizat: qz
 uel ipsū op^o qd facit ē peccatū: ul etiā si ha
 beat spēm pcti dimittēdū ē sp ppe pxiimi ca
 ritate. dō q vnusqz tenet saluti pxiimi pro
 uidere. r sic q n̄ dimittit d caritatē agit. pot
 tñ ee scādalu actiuū sine pctō ali^o q scā
 dalizat: sicut s dictum ē. Ad primū g di
 cēdū q h qd dicitur: necessē ē ut veniāt scādala
 nō est itelligēdū de necessitate absoluta. sed
 de necessitate conditionali qua. s. necessē
 ē prescita uel pñunciata a deo euenire: si tñ
 diūcti accipiat ut i pl^o dictū ē: uel necessē
 ē euenire scādala necessitate finis: qz vtilia
 sūt ad h ut q pbati sūt manifesti fiāt: uel ne
 cesse ē euenire scādala fm cōditionē hoīuz
 q sibi a peccatis nō cauent: sicut si aliqs me
 dic^o uidēs aliqs idebita dieta vtētes: dicat
 necessē ē tales ifirmari: qd itelligēdū ē sub
 hac ditione si dietā nō mutēt. r sicut neces
 se ē euenire scādala si hoīes ouersationē ma
 lā nō mutēt. Ad secūdū dicēdū q scāda
 lū ibi large ponit p qlibet ipedimento. vole
 bat. n. Petr^o xpi passionē ipedire qdā pieta
 tis affectu mor^o ad xpm. Ad etiū dō q nul
 lus ipigit spūalit nisi retardet aliqñt a pces
 su i via dei. qd fit saltē p peccatū veniale.

Ad tertiu sic proce
 ditur. Videt q scādalu nō fit spāle pecca
 tū. Scādalu. n. ē dictū uel factū minus rec
 tū. s; oē peccatū ē hui^o mōi. g oē peccatū est
 scādalu. n̄ g scādalu ē spāle peccatū. s; oē
 spāle peccatū: sine ois spāt iusticia inuenit
 sepati ab alys: ut dicit i 5° ethicoz. s; scādalu
 nō inuenit sepati ab alys pctis. g scādalu nō
 ē spāle peccatū. De spāle pctm constituit
 fm aliqd qd dat spēm morali actui. s; rō scā
 dali constituit p h q corā alys peccatur. i mā
 festo aut peccare. r si sit circumstantia aggra
 uans nō vñ constituere pcti spēm. g scāda
 lū si est speciale peccatū. s; 3°. Speciali
 xuti spāle pctm oppōit. s; scādalu oppōit

speciali virtuti. s. caritati. dñ. n. Ro. 14. Si
ppter cibū frat tu? tristat: iā nō fm carita
te ambulat. ḡ scandalū ē spāle pctm̄. ¶ R.
dō q̄ sicut s̄ dictū ē: duplex ē scādalum ac
tiū. s. z passiuū. passiuū quidē scandalum
nō pōt esse spāle pctm̄. qz ex dicto uel facto
alterius aliquē ruere ɔtingit fm q̄d cūq̄ ge
nus pcti. nec hoc ipsum qd ē occasione pec
candi sumē ex dicto uel facto alteri? spāle rō
nē pcti ɔstituit: qz nō iporat spāle deformi
tate spāli virtuti oppositā. scādalu āt actiuū
p̄t accipi duplicif. p se. s. z p accidēs. Per ac
cidēs qdē qñ ē p̄f intentionē agēf: ut pu
ta cū aliqs facto suo uel vbo iordinato non
intēdit alteri dare occasione ruine. s. solum
sue satisfacere volūtati. z sic etiā scādalu ac
tiū nō ē spāle pctm̄: qz qd ē p accidēs nō ɔ
stituit spēm. Per se autē ē actiuū scādalum
qñ aliqs suo iordinato dicto uel facto itēdit
aliū trahē ad peccādū. z sic ex itētionē spālif
finis sortif rōnē spālis pcti. finis. n. dat spe
ciem i moralib? ut dictū ē s̄. vnde sicut fur
tum ē spāle pctm̄ aut homicidiū. p̄t specia
le nocumētū quod iponif. ita etiā scanda
lū ē spāle pctm̄ ppter b̄ q̄ itēdit spāle pro
ximi nocumētū. z oppōit directe correctiōi
fraterne i q̄ attēdit spālis nocumēti remo
tio. ¶ Ad primūz ḡ dō q̄ oē peccatum pōt
materialit̄ se b̄re ad scādalu actiuū. s. forma
lē rōnem spālis pcti pōt b̄re ex intentione fi
nis ut dictū ē. ¶ Ad scōz dō q̄ scādalu acti
uum pōt inueniri sepatiz ab alijs pctis ut pu
ta cū aliqs primūz scandalizat facto quod
de se non ē pctm̄ s. b. spēs mali. ¶ Ad trūz
dicendū q̄ scādalu non b. rōem spālis pcti
ex predicta circūstantia s. ex itentione finis
vt dictū est.

Ad quartum sic pro

cedit. Videt q̄ scandalū sit pctm̄ mortale.
Dē. n. pctm̄ qd̄ ɔriat caritati ē pctm̄ morta
le ut s̄ dictū ē. sed scandalū ɔriatur caritati:
ut dictū ē. ḡ scādalu ē peccatū mortale. ¶ R.
Nulli peccato debet pena dānationis etne
nisi mortali. s. scandalo debetur pena dāna
tionis etne: fm illud Math. 18. Qui scāda
lizauerit vnū de pusillis istis q̄ i me credūt:
expedit ei ut suspēdat mola asinaria i collo
e? z dimergat i pfundū maris: qz ut dic̄ Je
ro? multo meli? ē p culpa breuē recipere pe
nā q̄ etnis seruari cruciatib?. ḡ scādalu est

pctm̄ mortale. ¶ Dē pctm̄ qd̄ i demz com
mittit ē pctm̄ mortale. qz solū pctm̄ morta
le auertit boiem a deo. s. scādalu ē pctm̄ in
deū. dic̄. n. ap̄tus. i. ad Cor. 8. Percutiens
cōsciētiam fratru ifirmā i xp̄z peccat. ḡ scā
dalū sp̄ ē pctm̄ mortale. ¶ R. 3. Inducē ali
quē ad peccandū venialit̄ pōt eē pctm̄ venia
le. s. b̄ priet ad rōnē scandali. ḡ scādalu pōt
esse pctm̄ veniale. ¶ R. dō q̄ sicut s̄ dē m̄
ē. scandalū iporat ipactionē quādā p quaz
aliqs dispōit ad ruinā. z iō scandaluz passi
uum qñqz qdē pōt eē pctm̄ veniale qñ b̄ris i
pactionē tr̄. puta cū aliqs ex inordinato di
cto uel facto alteri? cōmouet motu venial
pcti. qñqz vero est peccatū mortale qñ b̄ris
cū pactiōe ruinas: puta cū aliqs ex iordinato
dicto uel facto alterius peccat vsqz ad pctm̄
mortale. scandalum autem actiuū si sit p ac
cidēs pōt eē qñqz qdem pctm̄ veniale: puta
cū aliqs uel actū venialis pcti uel actū q nō
est fm se pctm̄. sed b. aliqua? speciē mali cū
aliq̄ leui indiscretionē cōmittit. qñqz vō est
peccatū mortale: siue qñ cōmittit actuz pcti
mortalis siue qñ contēnit salutē pximi. ut p
ea ɔseruanda nō p̄mittat aliqs facere qd̄
sibi libuerit. si vō scandalum actiuū sit p se:
puta cū itēdit iducere aliū ad peccandū. si q
vōz itēdat iducere ad peccandū mortali
ē peccatū mortale. z sit itēdit iducet p
ximū ad peccandū venialit̄ p actū pcti mor
tal. si vō itēdat iducere pximum ad peccan
dum venialit̄ p actū pcti venialis est pctm̄
veniale. Et p b. p̄ r̄fio ad obiecta.

Ad quintum sic pro

cedit. Videt q̄ scādalu passiuū possit etiā
i pfectos cadere. ¶ Ps. n. fuit maxie pfectus
s. ipe dixit Petro. Scandalū mibi es. ḡ m̄
to magis aly pfecti p̄nt scandalū pati. ¶ R.
Scandalū iporat ipedimētuz aliqd̄ qd̄ ali
cui opponit i vita spūali. s. etiāz pfecti viri i
pcessib? spūalis vite ipediri p̄nt: s. illud. i.
ad Thessal. 2. Voluim? venire ad vos ego
qdē Paul? semel z itez. s. impediuit nos sa
thanas. ḡ etiā pfecti viri p̄nt scandalū pati.
¶ R. Etia? i pfectis viris pctā venialia iue
niri p̄nt fm illud. i. Job. p. Si dixerim? qñ
pctm̄ n̄ habem? ipi nos seducim?. s. scanda
lū passiuū n̄ sp̄ ē pctm̄ mortale. sed qñqz ve
niale ut dictū ē. ḡ scandalū passiuū pōt i p̄e
tis viris inueniri. ¶ R. 3. ɔtra ē qd̄ super illud

Matth. 18. Qui scandalizauerit unū de pu-
 fillis istis. dicit Jero. Nota qd q scandalizat
 paruul^o ē: maiores. n. scandala non recipiūt.
 ¶ **18.** dō q scandalū passiuū ipoztat quādā
 cōmotionē animi a bono in eo q scandaluz
 patit. nulluf. n. cōmouet q rei immobili firmi-
 ter inheret. maiores aut siue pfecti soli deo i-
 berēt cuius ē imutabilis bonitas: qa r si in-
 bereāt suis platis nō iberēt eis nisi inq̄tum
 illi iberent xpo: fm illud. i. ad Cor. 4. ¶ **3.** mi-
 tatores mei estote sicut r ego xpi. vñ q̄tum
 cūq; videāt alios iordiate se habē dictis ul
 factis: ipsi a sua rectitudine nō recedūt: fm
 illud ps. Qui cōfidūt i dño sicut mons syō
 nō cōmouebit i eternū q habitat i hierusalē
 r ideo i his q pfecte deo adberēt p amorem
 scādalu nō inueniūt: fm illud ps. Pax multa
 diligentib⁹ legē tua; r nō ē illis scandalum.
 ¶ **Ad primū** q dō q sicut s dictuz ē scanda-
 lū large ponit ibi pro quolibet impedimento.
 vñ dñs Petro dixit. Scādalum mihi es. qa
 nitebat eius ppositū impedire circa passioez
 subeundā. ¶ **Ad scdm dō q** in exteriorib⁹
 actib⁹ pfecti viri p̄nt impediri. s; i interiori vo-
 luntate p dicta uel facta alioz nō impediūt q
 minus itendunt i deū: s; illud R. o. 8. Neq;
 mors neq; vita potit nos separe a caritate
 dei. ¶ **Ad tñū dō q** pfecti viri ex firmitate
 carnis iterdū incidunt i aliq̄ pctā venialia.
 nō aut ex alioz dictis uel factis scādalanē:
 fm verā scandali rationē: s; pōt eē i eis que-
 dā appropinquatio ad scādalu: fm illud ps.
 Dei pene moti sunt pedes.

Ad sextum sic proce

ditur. **Uideť** q scandalū actiuū possit iueni-
 ri i viris pfectis. Passio. n. ē effectus actio-
 nis. s; ex dictis uel factis pfectoz aliq̄ passi-
 ue scandalizat: fm illud **Matth. 18.** Scis qz
 pbarisei audito h vbo scādalanati sūt. q̄ i pfe-
 ctis viris pōt iueniri scādalu actiuuz. ¶ **18.**
 Petrus p^o acceptū sp̄m sc̄m in statu pfecto-
 ruz erat. s; postea gē tiles scādalanauit: dñ. n.
 ad Gal. 2. Cū vidisē q nō recte ābularent
 ad vitatē euāgely: dixi cephe. i. Petro corā
 oibus. si tu cū iudeus sis gentiliū r nō iudai-
 ce viuus. quō gentes cogis iudaiare. q̄ scan-
 dalū actiuū pōt eē in viris pfectis. ¶ **Scā-**
 dalū actiuū qñq; ē pctā veniale. s; pctā ve-
 nialia p̄nt etiā eē i viris pfectis. q̄ scandaluz
 actiuū pōt eē i viris pfectis. ¶ **13.** plus re-

pugnat pfectioni scādalu actiuū q̄ scādalu
 passiuū. s; scādalu passiuū nō pōt eē i viris
 pfectis. q̄ multo minus scādalu actiuū. ¶ **18.**
 dō q scādalu actiuū pprie ē cū aliquis tale
 aliqd dicit uel facit qd d se tale ē ut alteruz
 natū sit iducē ad ruinā qd qd ē solū id qd i
 ordinate sit ul dñ. ad pfectos aut p̄tinet ea q̄
 agūt fm regulā rōnis ordinare s; illud. i. ad
 Cor. 14. **Dia** honeste r fm ordinē fiāt i vo-
 bis. r p̄cipue hāc cautelā adhibēt i his i qd
 nō solū ipsi offenderent. s; etiā alyz offensio
 nē pararēt. r si qdē i eoz māifestis dictis ul
 factis aliqd ab hac moderatione desit. h pro-
 uenit ex firmitate hūana fm quā a pfectōe
 deficiūt nō tñ in tantū deficiūt ut multū ab
 ordine rōnis recedat s; modicus r leuis qd
 non ē taz magnū ut ex hoc rōnabilit⁹ possit
 ab alio sumi peccādi occasio. ¶ **Ad pmuz** q̄
 dō q scādalu passiuū sp̄ ab aliq̄ actiuo cau-
 satur. s; nō sp̄ ab aliq̄ scādalo actiuo alterius
 s; eiusdē q scādalanat: qz. s. ipe seip̄m scādali-
 zat. ¶ **Ad scdm dō q** Petrus peccauit qdē
 r reprehensibilis fuit fm sniam Aug. r ip̄i
 Pauli: subtrahens se a gentilib⁹ ut vitaret
 scādalu iudeoz: qz h leaute aliqualiť facie-
 bat. ita q̄ ex hoc gē tiles ad fidē ouerfi scan-
 dalizabatur. nō tñ factū Petri erat tā graue
 pctm q̄ merito possint aly scandalizari. vñ
 patiebāt scādalu passiuū: nō aut erat i Pe-
 tro scādalu actiuū. ¶ **Ad tñū dō q** pctā
 venialia pfectoz p̄cipue consistūt i subitis
 moribus q cū sint occulti scandalizare non
 p̄nt. si qua hō etiā in exteriorib⁹ dictis ul fa-
 ctis venialia pctā cōmittāt. tā leuia sūt ut d
 se scādalanādi vturē nō habeāt.

Ad septimuz sic pro

cedit. **Uideť** q bona spūalia sint ppter scā-
 dalū dimittenda. Aug. n. in li: 3 eplam par-
 meīā docet: ut vbi scismaticis piculū timeť
 a punitione pctōz cessandū est. s; puni-
 tio pctōz ē qdā spūale cū sit act⁹ iusticie. q̄ bo-
 num spūale ē. pp̄ scādalu dimittēdū. ¶ **18.**
 Sacra doctrina maxie videt eē spūal. s; ab
 ea ē cessādū pp̄ scādalu: s; illud **Matth.**
 7. Nolite sc̄m daf canib⁹ neq; margaritas
 vestras spargatis añ porcos ne ouerfi dirū
 p̄r vos. q̄ bonū spūale ē dimittēdū pp̄ scā-
 dalū. ¶ **18.** Correctio fratna cū sit ac⁹ carita-
 tis ē qdā spūale bonū. s; iterdum ex carita-
 te dimittit ad vitādū scādalu alioz ut Aug⁹

dicit in p̄ de ciui. dei. ḡ bonū spūale ē prop̄
scandalū dimittēdū. ¶ **S.** Zoro dicit q̄ di-
mittēdū ē prop̄ scādalu oē qd̄ pōt p̄mitti
salua triplici veritate. s. vite. iusticie z doctri-
ne. s. ipletio cōsilioz z largitio elemosynarū
multoties pōt p̄mitti salua triplici verita-
te p̄dicta: alioqn sp̄ peccarent oēs q̄ p̄t̄nit
tūt. z tñ h̄ sunt maxima inter spūalia opa. ḡ
spūalia opa debēt p̄mitti p̄pter scandalū.
¶ **S.** Vitatio cuiuslibet pcti ē qd̄dā spūale
bonū: qz qd̄libet pctm̄ affert peccanti aliqd̄
spūale detrimentū. s. v̄ q̄ p̄o scandalo pri-
mi vitādo debeat aliqs qñqz peccare venia-
lit̄: puta cū peccādo veniale ipedit pctm̄ mor-
tale alii. v̄. n. hō ipedit v̄anarōez p̄mi q̄
tū pōt sine detrimento prop̄ salutis. q̄ nō tol-
lit̄ p̄pctm̄ veniale. ḡ aliqd̄ bonuz spirituale
debet hō p̄mittē p̄pter scādalu vitādū. ¶ **S.**
ō ē qd̄ Greg⁹ dicit sup̄ Ezech. Si de veritate
scādalu sumit̄ vtili⁹ nasci p̄mittit̄ scādalu q̄
q̄ vitas relinq̄t. s. bona spūalia maxime pri-
nēt ad vitatē. ḡ bōa spūalia nō sūt prop̄ scā-
dalū dimittēda. ¶ **R.** v̄ q̄ cū duplex sit scā-
dalū actiuū. s. z passiuū. q̄stio autē ista non
h̄z locū de scādalo actiuo. qz cū scandalum
actiuū sit dictū uel factū min⁹ rectuz. nihil ē
cū scādalo actiuo faciēdū. h̄z autē locū q̄stio
si itelligat̄ de scādalo passiuo. Cōsiderādū ē
ḡ qd̄ sit dimittēdū ne alii scādalizet̄. Est at̄
i spūalib⁹ bonis distinguēdū. nā qd̄dā horum
sūt de necessitate salutis q̄ p̄mitti n̄ p̄t̄ si
ne pctō mortali. manifestū ē at̄ q̄ null⁹ debz
mortalit̄ peccare ut alii pctm̄ ipediat. ga h̄z
ordinē caritatis plus debet hō suā salutem
spiritualē diligere q̄ alteri. z iō ea q̄ sunt d̄
necessitate salutis p̄mitti n̄ debēt p̄pter scā-
dalū vitādū. In his autē spiritualib⁹ bōis q̄ n̄
sūt de necessitate salutis v̄r distinguendum.
ga scādalu qd̄ ex eis orit̄ qñqz ex malicia p̄-
cedit: cū. s. aliq̄ volūt ipedire huiusmōi spūa-
lia bōa: scādala ocitādo. z h̄ ē scādalu p̄ba-
riseorū q̄ de doctria dñi scādalizabāt. qd̄ eē
ōtēdū de⁹ docet̄ Math. 15. Quisqz v̄o scā-
dalū procedit ex ifirmitate ul̄ ignorantia. z
huiusmōi ē scādalu pusilloz prop̄ qd̄ sē spi-
ritualia bōa occultāda ul̄ etiā inēdū differē-
da vbi piculū nō iminet qñsqz reddita rōne
huiusmōi scādalu cesset. si at̄ p̄ redditaz rō-
nē huiusmōi scādalu doret. iā v̄r ex malicia
eē. z sic prop̄ ipsū n̄ sūt hui⁹ mōi spūalia opa
dimittēda. ¶ Ad primū ḡ v̄ q̄ penarum i

fictio n̄ ē prop̄ se expetēda. s. pene iſligūf
ut medicine qd̄ ad cobibēdū pctā. z iō in
tātū h̄nt rōne iusticie inquātū p̄ eas pctā co-
bibēt. si autē p̄ iſtione penaruz manifestū
sit plura z maiora pctā seg. tūc p̄az iſticio
n̄ otinebit sub iusticia. z i h̄ casu loq̄ Aug⁹
qñ. s. ex ex cōicatione aliqz iminet piculum
scifinatis. tūc. n. ex cōicatione ferre nō p̄t̄et
ad vitatē iusticie. ¶ Ad scōz v̄ q̄ circa do-
ctrinā duo sūt cōsiderāda. s. vitas q̄ docetur.
z ipe act⁹ docendi. qz p̄mū ē d̄ necessitate sa-
lutis: ut. s. v̄ritū vitati nō doceat. sed vitatem
fm̄ agruentiā tēporis z p̄sonaz proponat il-
le cui icūbit docēdi officiū. z ideo prop̄ n̄
lū scandalū qd̄ seg videat̄ debet hō p̄t̄mis-
sa vitate falsitatē docē. s. ipe actus docendi
inter spūales elemosynas cōputat̄ ut s̄ dic-
tū ē. z ideo eadē rō est d̄ doctrina z de alyz
mie opib⁹ de qb⁹ postea dicit̄. ¶ Ad t̄m
v̄ q̄ correctio fraterna sicut s̄ dictum est
ordinat̄ ad emēdationē fr̄is. z iō itantū con-
putanda ē in spūalia bona iquātū h̄ oē
q̄ pōt. qd̄ nō otigit si ex correctioe frater scā-
dalizet̄. z iō si prop̄ scādalu correctio dimi-
tat̄: nō dimittit̄ spūale bonū. ¶ Ad q̄rtum di-
cendū q̄ vitate vite doctrine z iusticie nō
solū op̄hēdit̄ id qd̄ ē d̄ necessitate salutis.
s. etiā id qd̄ p̄fectus puenit̄ ad salutē. fm̄
illud. i. ad Cor. 12. Examini cōfirmata me-
liora. v̄n etiā otilia nō sūt simpliciē p̄mit-
tēda. nec etiā mie opa prop̄ scādalu. s. sūt
inēdū occultāda ul̄ differenda prop̄ scāda-
lū pusillorū ut dictū ē. qñqz tñ cōsilioz obser-
uatio ipletio opuz mie sūt de necessitate
salutis qd̄ p̄z i bis q̄ iā nouerūt cōsilia. z i bis
qb⁹ ex debito iminet defectib⁹ aliorū subue-
nire. uel i t̄p̄alibus puta pascēdo esuriētē: ul̄
in spūalibus: puta docēdo ignorātē. siue hu-
iusmōi fiat debita prop̄ iūctū officiū: ut p̄z
i p̄latis: siue prop̄ necessitatē idigētis. z tūc
eadē rō ē de huiusmōi sicut de alyz q̄ sūt d̄
necessitate salutis. ¶ Ad q̄ntū v̄ q̄ qui dā
dixerūt pctm̄ veniale esse cōmittēdū prop̄
vitādū scādalu. s. h̄ implicat̄ v̄ria. si. n. faciēdū
est: iā non est malū neqz pctm̄. nā pctm̄ non
pōt eē eligibile. cōtingit tñ aliqd̄ propter ali-
quā circūstantia. nō eē pctm̄ veniale qd̄ illa
circūstantia sublata pctm̄ veniale eēt: sicut
x̄bū iocofuz ē pctm̄ veniale qñ absqz v̄tilita-
te d̄r. si autē ex cā rōnabili proferat̄ n̄ ē ocio-
sū neqz pctm̄. Quis autē p̄pctm̄ veniale gr̄a

nō tollat p quā ē hōis salus. i. q̄tū tñ venia
le dispōit ad mortale v̄git i detrimētū salut.

Ad octauum sic pro

cedit. **V**ides q̄ tpalia sunt dimittenda pp̄
scandalū. **M**agis. n. debemus diligē spūalē
salutē pximi q̄ ipedit p scādalu q̄ q̄cūq; tē
poralia bona. s. id qd min⁹ diligim⁹ dimitti
mus. pp̄ id qd magis diligim⁹. q̄ tpalia ma
gis debem⁹ dimittere ad vitādū scādalu px
mox. **S**cōm regulā Jero. oīa q̄ p̄nt p
termini salua triplici vitate: sūt pp̄ scanda
lū dimittēda. s. tpalia p̄nt pretermitti salua
triplici vitate. q̄ sūt pp̄ scandalū dimittēda.
In tpalib⁹ bonis nihil ē magis neces
sariū q̄ cib⁹. sed cib⁹ ē p̄mittēdus prop̄
scādalu fm illud Ro. 14. Noli cibo tuo il
lū pdē p q̄ xp̄us mortuus ē. q̄ multo magis
oīa alia tpalia sunt pp̄ scādalu dimittēda.
Tpalia nullo uenietiori mō c̄seruar
ant recupare possum⁹ q̄ p iudiciū. s. iudiciū
v̄t n̄ licet r̄cipue cū scādalo. d̄r. n. **M**at̄h.
5. **E**i q̄ vult tecū i iudicio c̄tēdere r̄ tunica
tuā tollere: dimitte ei r̄ palliū. **E**t. i. ad **C**or̄.
6. **J**ā qdē oīo delictū ē in vobis q̄ iudicia
habetis inter vos: q̄re nō magis iuriā acci
pitis. q̄re nō magis fraudē patimini. q̄ vide
tur q̄ tpalia sunt pp̄ scādalu dimittenda.
In oīa tpalia min⁹ vidēt dimittēda
q̄ sūt spūalib⁹ anexa. s. ista sūt pp̄ scādalu
dimittēda. apl̄us. n. seminans spūalia tpalia
stipēdia nō accepit ne offendiculum daret
euāgelio xp̄i: ut p̄. i. ad **C**or̄. 9. r̄ ex silī cau
sa eccl̄ia i aliqb⁹ tr̄is nō exigit decimas pp̄
scādalu vitādū. q̄ mltō magis alia tpalia sūt
pp̄ scādalu dimittēda. **S**3 ē q̄ beatus
Thomas cantuariē. repetit res eccl̄az cū
scādalo regis. **A**ut. n. sunt n̄ra. aut sunt nob
ad c̄seruandū p alys cōmissa: sicut bona ec
clesie cōmittūt platis. r̄ bōa cōia q̄buscūq;
reipublice rectorib⁹. r̄ taliū c̄seruatio sicut r̄
depositoz iminet his q̄ sūt cōmissa ex ne
cessitate. r̄ iō nō sūt pp̄ scandalū dimitten
da: sicut nec alia q̄ sūt de necessitate salutis.
tpalia v̄o bona quoz nos sum⁹ dñi dimittē
ea tribuēdo si penes nos ea hēamus: uel n̄
repetēdo si apud alios sint pp̄ scādalu q̄n̄z
qdē dem⁹ q̄n̄z aut nō. s. n. scādalu ex b̄oria
tur pp̄ ignoratiā uel infirmitatē alioz qd s̄
dixim⁹ eē scādalu p̄silloz. tunc uel totalit̄

dimittenda sūt tpalia uel alif scandalum se
dādum. s. p aliquā amonitionē. v̄n̄ **A**ug⁹ di
cit in li⁹ de smone dñi i monte. **D**andū ē qd
nec tibi nec alfi noceat q̄tum ab hoie credi
pōt. r̄ cū negaueris qd petit idicanda ē ei iu
sticia r̄ meli⁹ ei aliqd dabis cū perentē iniu
ste coxeris. aliquādo v̄o scādalu nascit̄
ex malicia qd ē scādalu p̄bariseoz. et p̄pter
eos q̄ sic scādala cōcitant n̄ sūt tpalia dimit
tēda: q̄a h̄ et noceret bono cōi: daret. n. ma
lis rapiēdi occasio. et noceret ip̄is rapientib⁹
q̄ retinēdo aliēa i pctō remanerēt. v̄n̄ **g**reg⁹
dicit i moral. **Q**uidā dū tpalia nob rapiunt
solūmō sūt tolerādi. qdā vero egate fuata
p̄hibendi nō sola cura ne n̄ra subtrahāf. s.
ne rapiētes nō sua semetip̄os pdant. **E**t p̄ h̄
p̄z solutio ad p̄mū. **A**d sc̄d̄z dō q̄ si passiz
p̄mitteretur malis hoibus ut aliena raperēt:
vergeret h̄ i detrimētū veritatis vite et iusti
cie. et iō non oportet pp̄ qdēcūq; scādalu
tpalia dimitti. **A**d tr̄iū dō q̄ nō ē de intē
tione apl̄i monere q̄ cib⁹ totalit̄ pp̄ scāda
lū dimittat: quia sumere cibū ē de necessita
te salutis. s. q̄ tal̄ cib⁹ ē pp̄ scādalu dimit
tēd⁹: fm illud. i. ad **C**or̄. 8. **N**ō māducabo
carnē in eternū ne f̄rez meū scādalizē. **A**d
quartū dō q̄ fm **A**ugl. i li⁹ de smone dñi i
mōre. illud p̄ceptū dñi ē itelligendū fm pre
parationē animi: ut. s. hō sit paratus p̄: pa
ti iuriā uel fraudē q̄ iudiciuz subire si h̄ ex
pediat. q̄n̄z tñ nō expedit ut dictū ē. et silī ē
telligēdū ē verbū apl̄i. **A**d gntū dicendū
q̄ scandalū qd vitabat apl̄us ex ignorantia
p̄cedebat gentiliū q̄ h̄ nō c̄sueuerant. et iō
ad t̄pus abstinēdū erat ut p̄us iustruerēt h̄
eē debitū. et ex silī causa eccl̄ia abstinēt de
decimis exigendis i terris i q̄bus nō ē c̄sue
tū decimas soluere.

O **E**inde c̄side
randū ē de p̄ceptis caritat̄.
Et circa h̄ q̄runf octo. **1** p̄
vtrū de caritate sint danda
precepta. **2** vtrū vnū tñ
uel duo. **3** vtz duo sufficiāt. **4** vtrū con
ueniēter p̄cipiat ut de⁹ ex toto corde diligat.
5 vtz uenientē addat: ex tota mente r̄c.
6 vtz p̄ceptū h̄ possit i vita ista ipleri. **7**
de h̄ p̄cepto diligēs pximū tuū sicut teip̄sū.
8 vtruz ordo caritatis cadit sub p̄cepto.